

Mgr Tsega Melaku (Jerozolima, Izrael)

Streszczenie pracy doktorskiej „*Wpływ transmisji radiowych na proces asymilacji niepiśmiennych Etiopczyków w Izraelu*”

Żydowska wspólnota w Etiopii zawsze marzyła o powrocie do Jerozolimy. Ich sen o *aliyah* (imigracja do Izraela) ostatecznie zrealizował się w latach 80-tych i 90-tych XX wieku podczas dwóch (zakrojonych na szeroką skalę) operacji: „Operacja Mojżesz” (listopad 1984 – styczeń 1985) i „Operacja Salomon” (maj 1991). Jednocześnie jednak odmiennosc kultury i technologii w stosunku do Izraela, jak też ich nieumiejętnosc czytania i pisania stworzyły duze wyzwania i problemy dla wspólnoty. Musialy one zostac przewyciezone w celu ulatwienia procesu akulturacji i asymilacji do zasad funkcjonujacych w spolecznstwie Izraela.

Celem pracy jest zbadanie stopnia do jakiego transmisje radiowe uczestniczyly w procesie absorpcji niepiśmiennych Etiopczyków do wymogów współczesnego państwa Izrael.

Metodologia wykorzystana w tej pracy opiera się zasadniczo na dwóch podejściach powszechnie uznanych w działalności naukowej: analizie ilościowej i jakościowej. Podejście ilościowe zostało zrealizowane poprzez analizę danych uzyskanych podczas badań ankietowych. Natomiast istotnym elementem podejścia jakościowego jest obserwacja uczestnicząca, gdyż autorka pracy przez wiele lat prowadziła i organizowała audycje radiowe w języku amharskim dla swych rodaków.

Hipotezy badawcze:

1. Radio stanowi skuteczne medium w przyśpieszeniu procesu asymilacji niepiśmiennych imigrantów.
2. Radio to najtańszy środek komunikacji społecznej (systemu mediów), dostępny dla szerszej publiczności – zwłaszcza w porównaniu z telewizją.

Pytanie badawcze: jaki był udział transmisji radiowych w procesie asymilacji niepiśmiennych Etiopczyków do wymogów państwa Izrael.

Układ pracy. Punktem wyjścia rozważań jest ukazanie sytuacji ludności żydowskiej w Etiopii. Ludności nie tylko znajdujacej się na niskim poziomie cywilizacyjnego rozwoju (co można jeszcze i dzisiaj obserwować w etiopskim interiorze), ale dodatkowo poddanej represjom i narażonej na niechęć rdzennych mieszkańców Etiopii. Obszernie ukazano dwie operacje sprowadzające etiopskich Żydów do Izraela – w czym niebagatelna rolę odegrał zarówno Mosad, jak i CIA. Następnie pokazano

skomplikowany proces stopniowego przystosowania się imigrantów do wymogów bardzo nowoczesnego państwa Izrael. Równocześnie porównanie z ogromną rzeszą imigrantów z byłego Związku Radzieckiego nie wypada bynajmniej na korzyść przybyszy z Etiopii. Kolejny rozdział to analiza system medialnego w Izraelu, poczynsży jeszcze od czasów mandatu brytyjskiego aż do chwili obecnej. I wreszcie w ostatnim rozdziale dokonano analizy materiału empirycznego, pokazując bardzo duże znaczenie transmisji radiowych w procesie asymilacji etiopskich Żydów.

Konkluzja. Dla wielu etiopskich Żydów *Aliyah* była porównywalna z exodusem z Egiptu. Z uwagi na unikalne cechy etiopskiego społeczeństwa i kultury absorpcja etiopskich Żydów do Izraela była trudniejsza niż przyjęcie jakiegokolwiek innej grupy etnicznej. Stanowi to jednocześnie punkt wyjścia oceny wpływu i znaczenia transmisji radiowych w języku amharskim dla wspólnoty etiopskich Żydów. Z przeprowadzonych badań jasno wynika, iż audycje w języku amharskim stanowiły jeden z najważniejszych czynników, który ogromnie ułatwił proces asymilacji wspólnoty etiopskich Żydów do wymogów współczesnego Izraela. Równocześnie też transmisje radiowe w języku amharskim stanowiły decydujący czynnik przetrwania wspólnoty etiopskich Żydów w Izraelu. Rezultaty badań empirycznych można uogólnić również i na inne grupy etniczne. Okazuje się bowiem, iż istnienie audycji radiowych w ojczystym języku jest bardzo ważne dla imigrantów pragnących z jednej strony przystosować się do nowych warunków, jednocześnie nie tracąc własnych tradycji i kultury kraju pochodzenia.